

enhver Fugl synger jo med sit Næb — om, at vi egentlig skulde have Systemet af Forbud mod Udførsel af forskellige Varer meget betydeligt udvidet. Men jeg gad dog nok spørge, om man ikke ret hurtigt kommer til Klarhed over, at det er en meget overfladisk Betragtning. Vi kan være overbeviste om, at hvis man kommer ind paa Forbud i større Stil mod Udførsel af de vigtigste af de Artikler, der bringer Penge, Millioner af Kroner, her til Landet, vil det ikke vare ret længe, inden det i økonomisk Henseende vil komme til at se ret trist ud herhjemme. Derfor bør vore Bestræbelser være rettede imod at holde Importen vedlige, saa at, som sagt, Eksporten nogenlunde kan holdes i normal Gænge. Jeg hører f. Eks. til dem, der mener, at Regeringen har truffet det rette med Hensyn til Hesteudførselen. Jeg ved, at adskillige mener, at Regeringen skulde være skredet ind med Forbudet meget før, men det forekommer mig, at her, hvor der er Tale om en Vare, som vi ogsaa under normale Forhold udfører til Tyskland, vilde det have været urigtigt, om man for tidligt havde stoppet denne Udførsel under de nuværende Forhold, hvor den kunde bringe os adskillige Millioner, og jeg er overbevist om, at hvis Udførselen var blevet standset paa et tidligere Tidspunkt, vilde det med Rette have vakt Misfornøjelse i de store Kredse af Landbrugere, hvor man har en betydelig Indtægtskilde i Opdrætning af Heste.

Vi maa i høj Grad være tilfredse med, at vor Udførsel foregaar nogenlunde godt, og at den har bragt mange Millioner her til Landet. Vi har jo faaet at vide, at vor Betalingsbalance er betydelig forbedret. Desværre viser det sig, at vi endnu ikke er kommet saa vidt, at vi er i Stand til fuldt ud at undvære Udlandets Kapital. Vore Bestræbelser burde efter min Mening være rettede mod dette Maal, og det forekommer mig, som sagt, at vi kun kan være tilfredse med, at vi i økonomisk Henseende i denne Tid staar meget godt. I det hele er Forholdet saaledes — det gælder ikke alene Landbruget, men dette er jeg bedst kendt med, og for dets Vedkommende ved jeg, det er Tilfældet —, at de fleste her i Landet nødvendigvis maa have betydelige Indtægter for i økonomisk Henseende at kunne klare sig, og derfor vil en Standsning, blot for en kort Tid, i Udførselen af de vigtigste Artikler berede uhyre Vanskeligheder i mange Henseender. Landbrugere har ingen Grund til at beklage sig. Vi har faaet gode Priser for vore Produkter, og der er ingen, der taler om det nødlidende Landbrug, det vil jeg

gøre det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) opmærksom paa. Vi klager aldeles ikke. Men vi protesterer kun, naar der af Statsmagten gribes forstyrrende ind paa forskellige Omraader af Landbruget. Vi maa huske paa, at Landbruget mere og mere er gaaet over til at blive en Industri, og at det er umuligt for det at producere den store Mængde Produkter, naar det ikke kan faa tilstrækkelig Tilførsel af Raaprodukter. Det er derfor en fuldkommen Fejltagelse at tro, at Landbrugere i al Almindelighed skulde være godt tilfredse med de høje Kornpriser. Der kan være enkelte større Landbrugere, og særlig vel i de gode Egne, for hvem dette gælder, men for de hundrede Tusinder af Landbrugere er det af største Betydning, at Raaprodukterne, Korn og Foderstoffer, er nede paa nogenlunde antagelige Priser.

Vi kan kun glæde os over at se, at Landbruget fra det ene Aar til det andet udfører større og større Værdier, at flere og flere Penge derved kommer her til Landet. Men her gælder det naturligvis ikke alene om at se paa Indtægtssiden, paa de mange Millioner, der kommer til Landet for de udførte Landbrugsprodukter, vi maa ogsaa se paa den anden Side af Medaillen, de hundreder af Millioner, der gives ud til Raaprodukter, og hvis vi ikke kunde faa dem ind i Landet, var det umuligt at stille en saadan Produktion paa Benene, som Landbruget har været i Stand til, særlig i de sidste Aar. Det maa vi altsaa i særlig Grad have for Øje, naar man taler om de gode Priser paa Landbrugsprodukterne, at Prisen paa Raaprodukterne er steget kolossalt. Hvis man skulde basere en Produktion paa Høsten i 1914 alene, vilde det blive meget smaa Tal, der kom til at figurere i Statistikken. Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) kom ind paa en Statistik og omtalte, at Priserne paa Landbrugsprodukterne var steget overordentlig meget, og vilde bevise, at Landmændene paa forskellig Maade maatte have en betydelig Fordel af denne Prisstigning. Men lad os blot se paa en eneste Ting, f. Eks. Majs, den koster nu 2—3 Gange saa meget som tidligere under normale Forhold. I 1913 indførte vi Majs for omtrent 40 Mill. Kr., og efter de Priser, vi har i Øjeblikket, vil det blive en kolossal stor Sum, der vil komme til at staa i Statistikken i Aar, for saa vidt vi da faar en nogenlunde normal Indførsel. Man kan forstaa, hvilke Vanskeligheder dette forvolder ikke mindst for Svineproduktionen. Inden ret mange Maaneder vil det vise sig, i hvor stort Aftagende Svineproduktionen be-